

РЕШЕНИЕ

№ 4794

гр. София, 02.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **3062** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 8053 от 21.04.2010 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53-00-212 от 19.03.2010 г. по описа на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” (Д”ОУИ”), подадена от [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет.3, ап.5, представлявано от управителя Н. Г. К. срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 11.11.2009 г., издаден от А. Г. Ч. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 413 от 26.03.2010 г. на Директора на Дирекция “ОУИ” при ЦУ на НАП – С. в обжалваната част.

В хода на съдебното производство по отношение на жалбоподателя е обявена неплатежоспособността му с начална дата 23.02.2008 г., с Решение № 226 от 25.02.2011 г. на СГС, ТО, VI – 2 състав по търговско дело № 1502 по описа за 2010 г. С този съдебен акт по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност на основание чл. 630, ал.2 от ТЗ, обявено е в несъстоятелност и е постановено прекратяване на дейността на предприятието на [фирма], правомощията на органите му, наложена е обща възбрана и запор върху имуществото му, назначен е временен синдик Л. М. Л. и е постановено започване осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество. Своевременно е уведомена Агенцията по вписванията и това обстоятелство е отразено в Търговския регистър (л. 448). С решение от 20.04.2011 г. на СГС, ТО, VI – 2 състав по

търг. Дело № 1502/2010 г. е спряно производството по него. Това обстоятелство също е вписано в ТР.

В жалбата се излагат съображения, че ревизионният акт е незаконосъобразен и необоснован, като постановен в нарушение на ЗДДС (отм.), ЗДДС, ЗКПО (отм.), ЗКПО и ДОПК в частите, в които на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 218 лева по ф. № 215 от 31.05.2004 г., ф. № 208 от 25.02.2004 г. и ф. № 216 от 11.06.2004 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал. 4, т.4 от ЗДДС (отм.); в размер на 8 190 по ф. № 15 от 15.04.2008 г. и ф. № 17 от 16.04.2008 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 70, ал.5 от ЗДДС; размер на 4344,98 лв. по фактури: № [ЕГН]/30.03.2006 г., № [ЕГН]/31.03.2006 г., № [ЕГН]/30.04.2006 г. и № [ЕГН]/31.05.2006 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал.4, т.4 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 6 от ЗДДС (отм.); в размер на 16 749,96 лв. по фактура № 311/25.08.2006 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал.4, т.5 от ЗДДС (отм.); в размер на 1 727,19 лв. по фактури: № 979/27.03.2006 г., № 1020/31.03.2006 г. № 1153/29.08.2006 г., № 1154/30.08.2006 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 65, ал.4, т.4 от ЗДДС (отм.); в размер на 47 000,02 лв. по фактури: № 144/16.04.2007 г., № 145/17.04.2007 г., № 151/19.04.2007 г., № 153/21.04.2007 г., № 154/23.04.2007 г. и № 159/24.04.2007 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 70, ал.5 от ЗДДС; в размер на 13 547,22 лв. по фактури: №313/18.03.2006 г., № 332/26.03.2006 г., № 336/27.03.2006 г., № 339/28.03.2006 г., № 455/13.05.2006 г., № 465/17.05.2006 г., № 469/18.05.2006 г., № 472/19.05.2006 г., № 473/19.05.2006 г., № 523/31.05.2006 г., № 525/30.05.2006 г., № 526/30.05.2006 г., № 527/29.05.2006 г., № 533/13.06.2006 г., № 540/17.06.2006 г., № 547/20.06.2006 г., № 557/28.06.2006 г., № 562/28.06.2006 г., № 574/30.06.2006 г., № 610/17.07.2006 г., № 612/18.07.2006 г., № 615/25.07.2006 г., № 619/28.07.2006 г., № 621/28.07.2006 г., с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал.1, т.2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал.6 от ЗДДС (отм.); в размер на 14 077,85 лв. по фактури: № 219/31.05.2006 г., № 220/31.05.2006 г., № 928/22.05.2006 г., № 929/23.05.2006 г., № 930/24.05.2006 г., № 932/25.05.2006 г., № 933/26.05.2006 г., № 934/27.05.2006 г., № 935/28.05.2006 г., № 936/29.05.2006 г., № 937/30.05.2006 г., № 938/31.05.2006 г., № 939/25.06.2006 г., № 940/26.06.2006 г., № 941/27.06.2006 г., № 942/28.06.2006 г., № 938/31.05.2006 г., с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал.1, т.2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал.6 от ЗДДС (отм.) и в размер на 791,22 лв. по фактура № 9825/27.03.2006 г. с доставчик [фирма] на основание чл. 64, ал.1, т.2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал.6 от ЗДДС. С жалбата се оспорва, че неоснователно в резултата на отказаното право на данъчен кредит по посочените фактури е извършена корекция на резултатите по ЗДДС (отм.) и ЗДДС за процесните данъчни периоди, като със същата сума е намален подлежащият на възстановяване ДДС и са определени данъчни задължения – ДДС за внасяне в размер на 163 192,30 лева и лихва за забава в размер на 81 010,92 лева. Във връзка с установените задължения по ЗДДС (отм.) и ЗДДС се оспорва и РА в частта по ЗКПО, тъй като е увеличен финансовия резултат за 2006 г. на основание чл.23, ал.2, т.13 от ЗКПО (отм.) и за 2008 г. на основание чл. 77, ал.1 от ЗКПО.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. Б., чийто действия са потвърдени от назначения временен синдик на [фирма], който с писмена молба вх. № 16352 от 15.07.2011 г. заявява, че поддържа жалбата, оттегля искането за допускане на ССЧЕ, предвид обстоятелството, че заличеният управител на дружеството Н. К. не е предоставил счетоводната и

търговска документация, поради което не е в състояние да предостави необходимите документи за изготвянето на експертизата. В допълнение заявява, че няма доказателствени искания и моли да се постанови съдебен акт с оглед събраните в хода на настоящето производства доказателства. С жалбата е направено искане за присъждане на сторените разноски по делото, а от адв. Б. е постъпило писмено становище.

Ответникът - Директорът на Дирекция "ОУИ" – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура – излага съображения за неоснователност на жалбата и предлага като такава да се остави без уважение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 900934/10.02.2009 г., издадена от П. Г. Г. - началник на сектор "Ревизии" в дирекция "ДОК" на ТД на НАП – С. град е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията за корпоративен данък за периода 01.01.2003 г. – 31.12.2009 г.; Данък по чл. 34,35,36 от ЗКПО за периода 01.01.2003 – 31.12.2006 г., данък по чл. 194, 195, 204 от ЗКПО за периода от 01.01.2007 г. – 31.12.2008 г. и данък добавена стойност за периода 01.12.2003 г. – 31.01.2009 г. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да я извършат – А. Г. Ч. - Д. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител екип и С. А. К. на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Тя е връчена на 18.02.2009 г. на Б. К. Й. в качеството ѝ на счетоводител на [фирма].

Срокът на ревизията е продължен със ЗВР № 903363 от 16.05.2009 г., издадена от П. Г., като е посочено, че следва да завърши до 18.06.2009 г. Заповедта е отново връчена на упълномощеното лице Б. Й.. Същата е изменена със ЗВР № 904292 от 17.06.2009 г., като е определено ревизията да завърши до 18.07.2009 г., срокът е продължен отново със ЗВР № 904907/17.07.2009 г. с един месец от В. С. М., началник сектор "Ревизии" в дирекция "ДОК" на ТД на НАП – С. град.

В срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК е изготвен е ревизионен доклад № 904907/01.09.2009 г., връчен на 14.09.2009 г. на Б. Й. – пълномощник на дружеството. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК жалбоподателят е поискал да му бъде удължен срока за депозиране на възражение срещу РД. Тази молба е уважена с Решение № 1014 от 01.10.2009 г. за продължаване на срок, издадено от А. Г. Ч. – Д., в качеството и на ръководител на ревизиращия екип, като срокът е удължен от 28.09.2009 г. до 28.10.2009 г. В новия срок е подадено възражение (озаглавено жалба) с вх. № 1453-00-13564 от 28.10.2009 г.

Със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 904907/03.09.2009 г., А. Г. Ч. – Д., на длъжност главен инспектор по приходите, е определена за компетентен орган по издаването на РА на [фирма], връчена на 17.12.2009 г. на Б. К. Й.. Издаден е РА № [ЕГН] от 11.11.2009 г., който е обжалван пред Директора на Дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП [населено място] с жалба вх. № 1453-00-86 от 04.01.2010 г. по описа на ТД на НАП – С. и вх. № 23-22-42/08.01.2010 г. по описа на Дирекция ОУИ С..

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е изпратено писмо изх. № 23-22-42 от 14.01.2010 г. на ответника, с което се предлага на жалбоподателя да се сключи споразумение за удължаване срока за произнасяне на решаващия орган. Писмото не е

връчено на адресата си, видно от приложения пощенски плик в цялост с отбелязване върху него, че е непотърсен. В тази връзка е изпратено ново писмо до "П. В." с изх. № 23-22-42 от 22.02.2010 г., с което се уведомява от директора на Д"ОУИ", че 30 – дневният срок за оспорване на мълчаливото потвърждаване на акта по чл. 156, ал.5 от ДОПК е започнал да тече от 19.02.2010 г. завършва на 20.03.2010 г. По делото липсват данни това писмо да е получавано от жалбоподателя.

В срока по чл. 156, ал.5 от ДОПК е депозира жалба от задълженото лице чрез решаващият орган с вх. № 53-00-212 от 19.03.2010 г., с която се иска отмяна на мълчаливото потвърждаване на РА.

В срока по чл. 156, ал.6 във връзка с чл. 150, ал.1 от ДОПК е постановено Решение № 413 от 26.03.2010 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението", с което е потвърден РА в обжалваната част.

За да постанови своя правен акт, решаващият орган е приел от фактическа страна следното: В частта по ЗДДС (отм.) и ЗДДС: По отношение на доставки осъществени от [фирма] на основание чл. 64, ал. 4, т. 4, във вр. с чл. 6 от ЗДДС (отм.), не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 218,00 лв. по издадената от този доставчик фактура № 215/31.05.2004 г. с данъчна основа 6 090,00 лв. с предмет дизелово гориво 7 000 литра Дизел, с единична цена 0,87 лв./л. За покупката на горивото доставчикът е представил фактура № [ЕГН]/22.03.2004 г. на предходен доставчик ЕТ „Орхидея сем. Г. — В. Г.", [населено място], общ. П.. Предмет на тази доставка са 23 530 литра Бензин 95А и 36 144 литра Дизел. За доставката - покупка от страна на доставчика не са представени изисканите документи, доказващи транспорт на закупеното гориво от [фирма] към [фирма]. От Обратната ведомост за периода 01.01.2004.г.-31.12.2004 г. на [фирма] е установено, че дружеството не притежава транспортни средства. Не са представени договори за наем на транспортни средства, както и документи за собствени или наети складови или търговски помещения. Съгласно фактурата на предходния доставчик, [фирма] е закупило 23 530 Бензин А 95 и 36 144 литра Дизел, или общо 59 000 литра на 22.03.2004 г. и е продало част от него на 31.05.2004 г. При тези факти, ревизиращия орган прави констатация в РА (РД), че във връзка с доставката, по която ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит, не е доказано нито транспортирането на горивото, нито съхранението му за период от два месеца и осем дни между датите на покупката и продажбата. В случая е прието, че няма доказателства за движение на стоката от [фирма] към [фирма]. Непредставянето на изисканите от доставчика доказателства по реда на ДОПК за доставката по фактура № 215/31.05.2004 г.. е обстоятелство по чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС(отм.). Във връченото на [фирма], ИПДПОЗЛ с изх. № 1453 - 00-3410/08.04.2009 г. във връзка с фактурите, издадени към [фирма], изрично е записано да бъдат представени документи, доказващи материално - техническа обезпеченост; Хронология на сметки от група 20 ДМА /договори за наем на такива/; фактури от предходни доставчици; Договори за наем /документ за собственост на складови, производствени и търговски помещения/ - точки 5, 6, 7 от Искането.

На основание чл. 64, ал. 4, г. 4, във вр. с чл. 6 от ЗДДС (отм.). не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактури: № 208/25.02.2004 г. с данъчна основа 30 000,00 лв. и ДДС 6 000,00 лв. и № 216/11.06.2004 г. с данъчна основа 50 000,00 лв. и ДДС 10 000,00 лв., издадени от [фирма]. Предмет на доставката по фактура № 208/25.02.2004 г. е „Авансово плащане за доставка на оранжерийни стъкла", а по фактура № 216/11.06.2004 г. "Окончателно плащане за доставка на оранжерийни

стъкла". Във връзка с доставките са представени Договор от 01.05.2004 г. за доставка на 16 000 кв.м. оранжерийни стъкла с единична цена за кв. метър 5,00 лв. на обща стойност 80 000,00 лв. и Приемно-предавателен протокол от 14.06.2004 г. за предаване на оранжерийни стъкла. Не са представени документи, доказващи транспорта на стоката (дружеството няма собствени транспортни средства, не е представило документи за наети такива). Не са представени документи за придобиването (прехвърлянето на собствеността върху стоката) и произхода на стоката – "оранжерийни стъкла" (фактури на предходни доставчици, както обекта, от който са били доставени). Ревизиращите са приели, че реалността на доставките по фактури № 208/25.02.2004 г. и № 216/11.06.2004 г. е недоказана, не само поради факта, че не са представени посочените доказателства, но и с оглед липсата на доказателства за възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС (отм.) за фактическото изпълнение на фактурираната стока.

На основание чл. 70, ал. 5 ЗДДС не е признато право на данъчен кредит в размер на 8 190,00 лв. по фактури: № 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г., издадени от „Е. Г. Ф.“ БООД. Предмет е доставка на стоки - картофи, които са предмет на следващи доставки – продадени на [фирма], като ДДС е начислен, платен и отразен в СД на това дружество. Видно от констатираното в РА (РД), във връзка с тези доставки, е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 1453-00-3411/08.04.2009 г., в което подробно са описани документите, които се иска да бъдат представени. Искането е изпратено по пощата с обратна разписка на адреса за кореспонденция на [фирма]: [населено място], [жк], [жилищен адрес] ай. 75. Върнато е обратно от пощата с гриф „пратката не е потърсена от получателя". За връчването на ИПДПОЗЛ са извършени две посещения на посочения адрес за кореспонденция. Посещенията са документирани с Протоколи обр. Кд 73 № 7718/28.05.2009 г. и № 7809/05.06.2009 г., в които е констатирано, че на адреса не е открито лицето, негов представител или упълномощено лице за получаване на съобщения. ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. На 08.06.2009 г. Съобщението по чл. 32 от ДОПК с изх. № 1453-00-3411#1/08.06.2009 г. е поставено на информационното табло, качено е в И. и изпратено на адреса за кореспонденция по пощата с обратна разписка. Писмото е върнато обратно с гриф „пратката не е потърсена от получателя." Съобщението по чл. 32 от ДОПК е свалено на 23.06.2009 г.. на която дата ИПДПОЗЛ с изх. № 1453-00-3411/08.04.2009 г. се счита за редовно връчено. До изтичане на определения от органа по приходите 7 - дневен срок, включително до съставяне на РД не се е явил управителя на „Е. Г. Ф." ЕООД, или упълномощено от него лице и не е представил никакви доказателства за доставките по фактури № 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г.

На основание чл. 64, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 6 ЗДДС (отм.) не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер 4 344,98 лв. по фактури: № [ЕГН]/30.03.2006 г., № [ЕГН]/31.03.2006 г., № [ЕГН]/30.04.2006 г. и № [ЕГН]/31.05.2006 г. с доставчик [фирма]. Предмет на доставките са стоки. С цел да бъдат установени доставките от [фирма] по цитираните фактури е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № 1434-00-461/08.04.2009 г., в което подробно са описани исканите документи. Искането е изпратено по пощата с обратна разписка на адреса за кореспонденция на [фирма]: гр. С., [жк], бл. 5. вх. Д, ет. 6А. Върнато е обратно от пощата с гриф „непълнен адрес на получателя". За връчване на ИПДПОЗЛ са извършени две посещения на посочения адрес за кореспонденция. Посещенията са документирани с Протоколи обр. Кд 73 № 7720/28.05.2009 г. и № 7811/05.06.2009 г.; в които е

констатирано, че на адреса не е открито лицето, негов представител или упълномощено лице за получаване на съобщения. ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. На 08.06.2009 г. Съобщението по чл. 32 от ДОПК изх. № 1434-00-4617# 1 /08.06.2009 г. е поставено на информационното табло, качено е в интернет и изпратено на адреса за кореспонденция по пощата с обратна разписка. Писмото е върнато обратно с гриф „непълен адрес на получателя“. Съобщението по чл. 32 от ДОПК е свалено на 23.06.2009 г., на която дата ИПДПОЗЛ изх. № 1434-00-461/08.04.2009 г. се счита за редовно връчено. До изтичане на определения от органа по приходите 7 - дневен срок, включително до изготвяне на РД, не се е явил управителя на [фирма]. или упълномощено от него лице и не е представил никакви доказателства за доставките по фактури: № [ЕГН]/30.03.2006 г., № [ЕГН]/31.03.2006 г., № [ЕГН]/30.04.2006 г. и №[ЕГН]/31.05.2006 г.

На основание чл. 64, ал. 1, т. 5 ЗДДС (отм.), не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 16 749.96 лв. по фактура № 311/25.08.2006 г. с доставчик [фирма]. Предмет на доставка по фактурата са ваучери на обща стойност 100 499,76 лв. От събраните доказателства и от констатациите в акта (доклада) е видно, че относно фактура № 311/25.08.2006 г. с данъчна основа 83 749,80 лв. и начислен ДДС 16 749,96 лв. не са представени изискваните от доставчика доказателства по ИПДПОЗЛ изх. № 1434-00-462/08.04.2009 г. Не са представени доказателства за придобиването и произхода на стоката - ваучери на обща стойност 100 499,76 лв. Не са дадени писмени обяснения с каква цел са закупени, извършвани ли са облагаеми доставки. Няма доказателства и информация, доказваща наличността на стоката. Няма данни за префактурирани /извършени последващи продажби на ваучери/ и/или тяхното използване за независимата икономическа дейност на търговеца.

На основание чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.) не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 727,19 лв. по фактури: № 979/27.03.2006 г., № 1020/31.03.2006 г., № 1153/29.08.2006 г. и № 1154/30.08.2006 г. с доставчик [фирма]. Предмет на доставките са стоки. С цел да бъдат установени доставките от [фирма] по процесите фактури е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 1423-05-9/08.04.2009 г. в което подробно са описани документите, които се иска да бъдат представени. Получен е отговор - Протокол за извършена насрещна проверка изх. № 9000934-01/20.05.2009 г. на ТД на НАП [населено място], в който е констатирано следното: Във връзка с полученото ИИНП № 90003944-001/07.04.2009 г. на [фирма], е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 3279/16.04.2009 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Издирването на проверяваното лице е извършено на адреса на управление, същият и адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес]. С Протокол № 900141/16.04.2009 г. е установено, че на посочения адрес не е открит офис на дружеството, представляващият В. В. К., негов представител или пълномощник, член на органа на управление или негов

служител, упълномощен да получава съобщения. Предприети са действия за щателно издирване на лицето. На 24.04.2009 г. е извършено второ посещение на адреса за кореспонденция, при което отново е констатирано, че търсеното дружество не се намира на посочения адрес. Съставен е Протокол № 900149/24.04.2009 г. Поставено е Съобщение по чл. 32 от ДОПК № 3498/27.04.2009 г. на определеното място в ТД на НАП -В.. Съобщението е публикувано в И.. Изпратена е покана обр. УДД - 11 изх. № 3499/27.04.2009 г. След изтичане на предвидените в ДОПК срокове, в ТД на НАП [населено място] не са представени изисканите документи и писмени обяснения за доставките към [фирма] по фактури: № 979/27.03.2006 г., № 1020/31.03.2006 г., № 1153/29.08.2006 г. и № 1154/30.08.2006 г. При насрещната проверка е установено, че [фирма] е регистрирана по реда на ДОПК от 28.07.2003 г. и по ЗДДС от 19.04.2004 г. до 10.06.2008 г., когато е deregистрирана по инициатива на орган по приходите. Регистрирано е преместване в ТД на НАП [населено място], считано от 01.11.2007 г. от ТД на НАП [населено място], Офис „Изток“. За данъчно осигурителния статут на проверяваното лице няма данни и информация в информационната система на ТД на НАП [населено място]. При направена проверка по данни от информационния масив и досието на дружеството е установено, че издадените към [фирма] фактури са включени в Справките - декларации и дневниците за продажби за съответния данъчен период. Към 20.05.2009 г. не са представени посочените в ИПДПОЗЛ изх. № 3279/16.04.2009 г. документи и писмени обяснения, в т.ч. счетоводна отчетност за периодите от 01.01.2006 г. до 31.12.2007 г., всички издадени фактури с получател „П. В.“ ООД, платежни документи във връзка с доставките, договори с контрагента, приемно-предавателни протоколи, доказателства за наличие на техническа и кадрова обезпеченост, собствени или наети складови помещения, фактури на предходни доставчици и други съпътстващи доставките документи.

На основание чл. 70. ал. 5 от ЗДДС, не е признато и правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 47 000,02 лв. по фактури: № 144/16.04.2007 г., № 145/17.04.2007 г., № 151/19.04.2007 г., № 153/21.04.2007 г., № 154/23.04.2007 г. и № 159/24.04.2007 г. с доставчик [фирма]. Предмет на доставките са стоки.

На основание чл. 64. ал. 1. т. 2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал. 6 от ЗДДС (отм.) не е признато право на данъчен кредит в размер на 13 547,22 по фактури: № 313/18.03.2006 г., № 332/26.03.2006 г., № 336/27.03.2006 г., № 339/28.03.2006 г., № 455/13.05.2006 г., № 465/17.05.2006 г., № 469/18.05.2006 г., № 472/19.05.2006 г., № 473/19.05.2006 г., № 523/31.05.2006 г., № 525/30.05.2006 г., № 526/30.05.2006 г., № 527/29.05.2006 г., № 533/13.06.2006 г., № 540/17.06.2006 г., № 547/20.06.2006 г., № 557/28.06.2006 г., №

562/28.06.2006 г., № 574/30.06.2006 г., № 612/18.07.2006 г., № 615/25.07.2006 г., № 619/28.07.2006 г., № 621/28.07.2006 г., с доставчик [фирма]. Предмет на доставките са стоки.

На основание чл. 64, ал. 1, т. 2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал. 6 ЗДДС (отм.) не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 14 077,85 лв. по фактури: № 219/31.05.2006 г., № 220/31.05.2006 г., № 928/22.05.2006 г., № 929/23.05.2006 г., № 930/24.05.2006 г., № 932/25.05.2006 г., № 933/26.05.2006 г., № 934/27.05.2006 г., № 935/28.05.2006 г., № 936/29.05.2006 г., № 937/30.05.2006 г., № 938/31.05.2006 г., № 939/25.06.2006 г., № 940/26.06.2006 г., № 941/27.06.2006 г., № 942/28.06.2006 г., № 938/31.05.2006 г., с доставчик [фирма]. Предмет на доставките са стоки.

На основание чл. 64, ал. 1, т. 2 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 55, ал. 6 от ЗДДС (отм.) в размер на 791.22 лв. по фактура Хе 9825/27.03.2006 г. с доставчик [фирма].

Относно увеличение на финансовия резултат за 2006 г. и 2008 г. на основание чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./ и чл. 77, ал. 1 от ЗКПО: За фактурираните на ревизираното лице стоки /картофи и ваучери/ е установено, че няма доказателства за реално извършени доставки и получени стоки. По конкретните фактури, при ревизията не е признато правото на приспадане на данъчен кредит, а ревизираното лице е отчетло разходи за дейността за съответните отчетни периоди. Предвид на това, правилно е заключението на ревизиращия орган, че по отношение на отчетените разходи за дейността по конкретните фактури, за които няма доказателства, че са реално извършени доставки на стоки и услуги по см. на ЗДДС(отм.), ЗДДС, са налице обстоятелствата по чл. 14, ат. 1 от ЗКПО (отм.) и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО - сключени са сделки с цел отклонение от данъчно облагане, тъй като с отчетените разходи финансовия резултат от дейността на дружеството за съответния отчетен период, е намален със стойността на стоки и услуги, без същите да са реално получени, т.е. чрез тях неправомерно, без законово основание е променен (намален) финансовия резултат от дейността, върху който се определя дължимия Корпоративен данък. Отчетените разходи за дейността, съответно: в размер на 171 960,65 лв. за 2006 г., осъществяват фактически състав за регулирането им на основание чл. 14. ал. 1 и чл. 15, ал. 3, т. 2 от ЗКПО (отм.).

Съгласно чл. 16, ат 1 от ЗКПО (в сила от 01.01.2007 г.), ал. 2, т. 4 от с. чл. е регламентирано, че за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени, както е в случая. С оглед на това, отчетените от ревизираното лице разходи за дейността в размер на 40 950,00 лв. за 2008 т., подлежат на данъчно регулиране на основание чл. 77. ал. 1 от ЗКПО - като разходи, отчетени в нарушение на счетоводното

законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

С определенията за насрочване е разпределена доказателствената тежест между страните, В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е допусната ССЕ и СТЕ. По първата е назначаването вещо лице, което не изготви заключението поради неправомерно процесуално поведение на [фирма], изразяващо се в непредоставяне на необходимата и относима счетоводна информация. Както бе посочено по-горе, направените доказателствени искания са оттеглени от процесуалния представител адв. Б. и от назначения временен синдик на жалбоподателя, обявен в производство по несъстоятелност.

По делото са приети като доказателства всички документи, представени с административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок по чл. 156, ал.6 от ДОПК от процесуално легитимирано лице, имащо право и интерес да оспорва Р. акт в обжалваната му по административен път част пред директора на дирекция „ОУИ“, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В частта по ЗДДС:

По отношение на доставки от [фирма]: Настоящият съдебен състав споделя изводите на ревизиращия екип по следните съображения:

Нито в хода на ревизията, нито в настоящето производство са ангажирани безспорни доказателства, които да обусловят наличието на реалност на въпросните доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС (отм.) по издадената към [фирма] данъчна фактура № 215/31.05.2004 г. Единствено при наличието на доказателства за реално извършена доставка по смисъла на закона, възниква и основанието за начисляване на данък от страна доставчика (изпълнителя) — регистрирано по закона лице, Доказаната в ревизионното производство реална доставка на стока или услуга е основополагаща предпоставка за възникване право на данъчен кредит за получателя. Доставчикът на жалбоподателя не е доказал реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС (отм.) и не е представил доказателства за удостоверяване на възникнало данъчно събитие по см. на чл. 25, ал. 1. т. 1 от ЗДДС (отм.). Този факт не може да се установи с доказателства, изхождащи от счетоводството на доставчика (предходния доставчик), нито с доказателствата, представени от ревизираното лице. Независимо, че е доказано плащане на данъка по „ДДС сметка“ на доставчика, разпоредбите по чл. 64, ал. 2 и чл. 65, ал. 8

от ЗДДС (отм.) са неприложими, поради факта, че данъкът е платен без да са представени доказателства за реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС (отм.). Непредставянето на изисканите от доставчика доказателства по реда на ДОПК за доставката по фактура № 215/31.05.2004 г., е обстоятелство по чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС(отм.).

Съгласно чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.), такова обстоятелство е налице когато доставчикът не е представил доказателства от значение за определяне на данъчните му задължения в указания му от данъчен орган срок, включително доказателства за извършване на доставката, за счетоводната отчетност във връзка с доставката, за определяне на предходните доставки, по които лицето е получател по отношение на доставката, когато за това е бил уведомен по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. На основание чл. 65, ал. 4 от с.з., органът по приходите отказва правото на приспадане на данъчен кредит на ревизиран данъчен субект по всяка доставка в размера по ал. 5, когато установи, че за нея или по предходна доставка е налице едно от обстоятелствата, изброени по т. 1 - 4. Правото на приспадане на данъчен кредит се отказва в размер, отговарящ на размера на данъка, който е начислен или е следвало да бъде начислен за доставката, по отношение на която е налице обстоятелство по ал. 4.

Тези доводи се отнасят и до доставчика [фирма], като в допълнение следва да се посочи, че това дружество не е представило изисканите от органите по приходите документи за извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и за възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС (отм.). Няма установени доказателства за прехвърляне на право на собственост върху стоки и извършени разплащания. Няма доказателства за предоставянето на стоки на купувач, превозвач, спедитор. Правилен е изводът на проверяващия орган, че не са установени основания по чл. 94 (отм.) / чл. 113 от ЗДДС за издаването на данъчни фактури и за начисляването на данък по реда на чл. 55 от ЗДДС (отм.) / чл. 86 от ЗДДС, поради липса на извършени облагаеми доставки.

Що се касае до отказаното право на данъчен кредит на основание чл. 70, ал.5 от ЗДДС по фактури издадени отново от този доставчик за данъчния период 04.2007 г., жалбата е неоснователна, защото от фактите, съдържащи се в протокола от извършената насрещна проверка на [фирма] и приложените към него доказателства е видно, че проверяваното лице не е представило никакви доказателства, с които да докаже реално извършени доставки на стоки - плодове и зеленчуци към [фирма]. Съгласно информацията в приложените към административната преписка доказателства, безспорно е установено, че [фирма], освен, че не се открива на посочения адрес за кореспонденция, не е представило никакви доказателства за фактурите, в които е посочен като страна - доставчик на стоки. Фактите и събраните доказателства обосновават

извод, че спорните фактури, въпреки че са издадени като данъчни документи, са безстокови данъчни фактури поради факта, че няма никакви доказателства за прехвърляне право на собственост върху индивидуализирани по предмет стоки от [фирма] към [фирма]. Недоказани са твърденията на жалбоподателя, че процесиите стоки са продадени на [фирма]. Фактът, че фактури: № 144/16.04.2007 г.; № 145/17.04.2007 г.; № 151/19.04.2007 г.; № 153/21.04.2007 г.; № 154/23.04.2007 г. и № 159/24.04.2007 г. са издадени от доставчик „И. 77“ ЕООД и са включени в подадените Справки-декларации и в дневниците за продажби за съответния данъчен период, не доказва по никой начин, че тези фактури обективират реални доставки на стоки и, че именно същите тези стоки са предмет на последващите доставки на плодове и зеленчуци от [фирма] към [фирма]. Тъкмо обратното, установените в хода на ревизионното производство факти доказват, че няма никакви данни и доказателства за реално извършени доставки на стоки от [фирма] (като предходна доставка.) за да се търси и изследва не съответствието ѝ с последваща доставка на стоки - плодове и зеленчуци от жалбоподателя към К. Б. ЕООД.

На следващо място реалност на доставките по фактури № 208/25.02.2004 г. и № 216/11.06.2004 г., издадени от [фирма], е недоказана, не само поради факта, че не са представени посочените доказателства, но и с оглед липсата на доказателства за възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС (отм.) за фактическото изпълнение на фактурираната стока. Плащането на ДДС по „ДДС—сметка“ на доставчика дори да е безспорен факт, самото плащане на ДДС като част от договорена облагаема доставка, не е обвързано с дата на възникване на данъчно събитие, нито с изискуемост данъка да бъде начислен - чл. 25, ал. 3 от ЗДДС (отм.). Датата на издаване на данъчния документ при действието на отменения ЗДДС, не е дата на възникване на данъчно събитие. Датата на издаване на фактурата като данъчен документ е поставена в зависимост от датата на възникването на данъчното събитие - данъчният документ следва да се издаде от регистрираното лице - доставчик, в срок до 5 дни от датата на възникване на данъчното събитие (чл. 93, ал. 2 от ЗДДС (отм.)). Спрямо доставките по фактури 208/25.02.2004 г., № 216/11.06.2004 г. не е в сила защитния механизъм на разпоредбите по чл. 64, ал. 2 и чл. 65, ал. 8 от ЗДДС, тъй като и двете разпоредби предвиждат наличие на реална доставка. Заплащането на дължимия ДДС по „ДДС-сметка“, не е абсолютното условие за възникване на право на данъчен кредит, наличието, на което игнорира необходимостта от наличието на останалите кумулативни условия. Правото на данъчен кредит изисква най-малкото наличие на реална доставка и при липса на такава, във всички случаи не възниква право на данъчен кредит.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя срещу РА по отношение на доставки от [фирма], тъй като от приложените към преписката доказателства е видно, че протоколите от посещенията на адреса за кореспонденция на [фирма] са изготвени съгласно изискванията на ДОПК. Процедурата за връчване на ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК е изпълнена законосъобразно. Доставчикът не е представил изисканите доказателства за извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „П. В.“ ООД по фактури № 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г. Установените факти за [фирма] обосновават констатациите и изводите в РА (РД). От информационната система на НАП е установено, че към датата на която са издадени двете фактури м. 04/2008 г. в дружеството няма назначени лица по трудов договор. Декларирани са доставки на стоки от [фирма], но не са представени документи, доказващи придобиването им от „Е. Г. Ф.“ ЕООД. произхода на тези стоки, тяхното транспортиране, съхранение, предаване и настъпване на данъчното събитие по смисъла на чл. 25. ал. 1 от ЗДДС. Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена (чл. 25, ал. 2). При доставките на родово определена стока и съгласно общите принципи на облигационното право, прехвърлянето на собствеността се осъществява след индивидуализиране на стоката при предаването ѝ, т.е. чрез доставката. В случая, към датите 15.04.2008 г. и 16.04.2008 г., на които са издадени фактури № 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г., стоката не е индивидуализирана с предмета на доставки, посочен в двете фактури. Случаите, при които за облагаема по смисъла на ЗДДС доставка няма установена дата на възникване на данъчното събитие, както е в случая означава, че данъкът по този закон не е станал изискуем и не е възникнало задължение за регистрирано лице - доставчик да го начисли (чл. 25. ал. 5. т. 1 от ЗДДС). Налице е хипотезата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, начисленият ДДС във фактури № 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г. е данък, който е начислен неправомерно. За получателят по тези доставки, не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит, тъй като това право е налице когато данъкът е начислен правомерно и при ревизията са представени безспорни доказателства, че за доставките са изпълнени изискванията на чл. 69 във връзка с чл. 68 от ЗДДС.

Следва да се посочи, че действията на органа по приходите във връзка с правото на данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури за доставките към [фирма] са правилни и законосъобразни. Провереният доставчик не е представил изисканите доказателства за извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, във връзка с която да са издадени фактури за доставка на стоки, въпреки че е бил уведомен за това по реда на ДОПК. Не са представени доказателства за придобиването и произхода на стоките, документи за собственост /наем/ на складови

помещения, документи, доказващи транспорт на стоки, предаване на стоки, договори, спецификации и други относими към сделките доказателства. В случая, стоките, предмет на доставки по спорните фактури не могат да бъдат индивидуализирани. Приложените към преписката доказателства обосновават извода, че е налице обстоятелството по чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.). На основание чл. 65, ал. 4, органът по приходите отказва правото на приспадане на данъчен кредит на ревизиран данъчен субект по всяка доставка в размера по ал. 5, когато установи, че за нея или по предходна доставка е налице едно от обстоятелствата, изброени по т. 1 - 4. Правото на приспадане на данъчен кредит се отказва в размер, отговарящ на размера на данъка, който е начислен или е следвало да бъде начислен за доставката, по отношение на която е налице обстоятелство по ал. 4.

В жалбата до съда не се съдържат нови обстоятелства, които да разколебят направените изводи от ревизиращите по отношение на доставки от [фирма], [фирма] и „М. 97“¹ ООД за данъчните периоди м. 03.2006 г., м. 05.2006 г., м. 06.2006 г. и м. 07.2006 г., защото разпоредбата на чл. 64, ал.1, т. 2 от ЗДДС /отм./ обвързва правото на данъчен кредит за получателя на доставка с начисляването на данъка от доставчика по смисъла на чл. 55, ал. 6 от същия закон. Съгласно чл. 55, ал. 6 от ЗДДС /отм./. Данъкът се смята за начислен, когато доставчикът издаде документ, в който посочи данъка, отрази този документ в отчетните регистри по чл. 104 и отрази данъка в счетоводството си като задължение към бюджета и в подадената справка - декларация. В конкретния случай безспорно е установено, че данъкът по процесиите фактури не е отразен в дневниците за продажби на дружествата - доставчици, с което не са изпълнени законовите предпоставки за наличие на право на данъчен кредит за жалбоподателя. В този смисъл РА е правилен и законосъобразен и в тази си част.

В частта по ЗКПО за 2006 г. и 2008 г. на основание чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./ и чл. 77, ал. 1 от ЗКПО:

Предмет на обжалване е извършеното увеличение на финансовия резултат за фактури, издадени от [фирма] /№ 15/15.04.2008 г. и № 17/16.04.2008 г. и за фактура № 311/25.08.2006 г., издадена от [фирма], както и определения дължим корпоративен данък в тази връзка.

Жалбата отново е неоснователна, защото с облагането по ЗКПО, в резултат, на което са определени допълнителни задължения за дължим корпоративен данък за 2006 г. и 2008 г., е извършено след преценка и анализ на събраните доказателства от извършените насрещни проверки на доставчиците и на база на представените документи от страна на [фирма] документи. Отчетените разходи за дейността, съответно: в размер на 171 960,65 лв. за 2006 г., осъществяват фактически състав за регулирането им на основание чл. 14, ал. 1 и чл. 15, ал. 3, т. 2 от ЗКПО

(отм.). Съгласно чл. 15. ал. 2 от ЗКПО (отм.), в случаите по чл. 13 и чл. 14 когато резултатът за отчетния период на данъчно задължените лица е намален или е отчетена загуба, при определяне на дължимия данък финансовия резултат преди данъчно преобразуване се увеличава със сумите, произтичащи от тези сделки. Налице са основания по чл. 15. ал. 3. т. 2 от ЗКПО (отм.) - разпоредбата по ал. 2 на чл. 15 от ЗКПО (отм.) се прилага и в случаите на заплащане на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално извършени. С оглед на това финансовият резултат за 2006 г. законосъобразно е преобразуван в увеличение със сумата 171 960.65 лв. на основание чл. 23, ал. 2. т. 13 от ЗКПО (отм.) - разходи, произтичащи от сделки или трансфери, съгласно Глава I, Раздел IV от ЗКПО.

Съгласно чл. 16, ат 1 от ЗКПО (в сила от 01.01.2007 г.), когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В ал. 2, т. 4 от с. чл. е регламентирано, че за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени, както е в случая. С оглед на това, отчетените от ревизираното лице разходи за дейността в размер на 40 950,00 лв. за 2008 т., подлежат на данъчно регулиране на основание чл. 77. ал. 1 от ЗКПО - като разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

С оглед крайния изход на делото и заявеното от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 във връзка чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 7000 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], адрес за

кореспонденция [населено място], [улица], ет.3, ап.5, в несъстоятелност срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 11.11.2009 г., издаден от А. Г. Ч. на длъжност "главен инспектор по приходите" при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 413 от 26.03.2010 г. на Директора на Дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП – С. в обжалваната част по реда на чл. 156, ал.6 от ДОПК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет.3, ап.5, в несъстоятелност да заплати на Дирекция "ОУИ" – С. при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: